

СВЕ ЗА САВУ А САВУ – НИЗА!

Приповедач:

Живео је монах свети
где се небо с земљом спаја.
У пећини не би ничег
од пролазног земног сјаја.

На планинском томе вису
увек беше снега бела
молио се монах а с њим –
тих паук и једна пчела.

Једном оде подалеко
да набере за лек траве
и рече им:

Монах:

Чувајте ми
ту икону Светог Саву!

Приповедач:

Ал западни ветар коси –
икону би ту да носи.
Тад подиже паук чело
и повика храбро, смело:

Паук:

Не дирај ми Светог Саву!
Дајем главу – не дам Саву!

Све ме нити мога бића
за мог Саву вежу јако,
Дувај, шибай зли Западе,
покидат их нећеш лако!

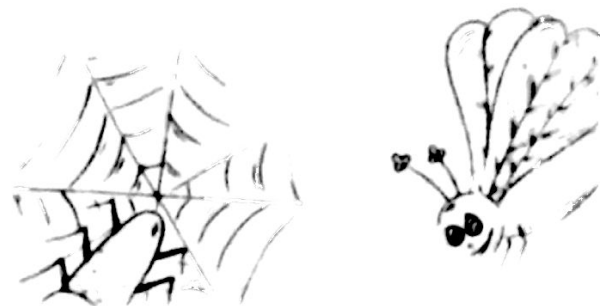
Нити танке, невидљиве,
али чврсте, али живе!

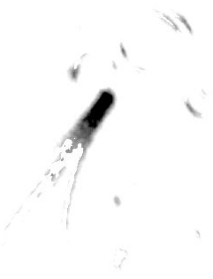
Приповедач:

Ветар рече:

Вешар:

Ништа зато!
Нанећу на Саву блато!

Приповедач:

Ветар рече:
Ал' пчелица сва од злата
разлете се – блато хвата.

Пчелица:

Не прљај ми Светог Саву!
Дајем главу – не дам Саву!

Свети Боже, дај ми воде!
Нек блато са кишом оде!

Приповедач:

Нешто севну, с неба пуче
бич од муње – крилат златац,
То пчелици верној беше
Божја помоћ – златни братац.

Муња:

*(пуче бичем њред њрљавим
вешром, а овај ујлашено њобеже):*

Ко нам блати Светог Саву
само прља своју главу!

Ко га с поштовањем гледа
има душу пуну меда!

Приповедач:

Вратио се свети монах
с лековитих пуно трава,
чекају га паук, пчела
и пречисти Свети Сава.

Монах:

Бог ми рече шта је било.
Много ми је због вас мило
што сте веру показали:
Светог Саву нисте дали!

Да га склоне, да га блате,
да га смање или скрате.

Ко се год на вас угледа,
дај његовој души меда!

Ко Саву за срце веже –
до раја му плети мреже!
Нека се по њима пење
док западни ветар стење.

Приповедач:

Ко би меда, ко би раја –
нека се са Савом спаја,
љубављу га воли врелом
са пауком и са пчелом.

Немој да ти мрачни ветар
нанесе у главу свашта!
Све за Светог Саву жртвуј!
Све за Саву, а Саву – низашта!

Илустрирао: